

כב' השופט
סארי ג'יוסי

**"אין להתעלם מהגבולות העמומים בין ניהול החברה...
לבין ניהול החיים הפרטיים, המשפחתיים והיומיומיים של הצדדים"**

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

לפני כבוד השופט סארי ג'יוסי

המבקש	המבקש ע"י ב"כ עוה"ד ע. צדיקה ואח'
המשיבה	נגד המשיבה ע"י ב"כ עוה"ד ר. מנגל ואח'

פסק דין

- 1 בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופט ניר
2 זיתוני) מיום 18/12/2025 בתיק תלה"מ 35812-11-23, במסגרתה נעתר בית משפט
3 קמא לבקשת המשיבה למתן צו עשה זמני, המחייב את המבקש להשיב לידי המשיבה
4 רכב מסוג פורשה -----, מספר רכב ** (להלן: "הרכב"), אשר לטענתה הינו רכבה,
5 בו עשתה שימוש פרטי ובלעדי במשך שנים, עד לנטילתו באופן חד צדדי על ידי המבקש.
6 מנגד טען המבקש כי הרכב ניתן בזמנו למשיבה בהיותה רשומה כעובדת החברה
7 שבבעלותו (להלן: "החברה"), וכי הרכב הינו בבעלות החברה.
8
9 **תמצית התשתית העובדתית הרלבנטית**
10
11 2. הצדדים נישאו בשנת 1991 והתגרשו בשנת 2025. מנישואיהם נולדו להם חמישה ילדים.
12
13 3. בין הצדדים התנהל הליך יישוב סכסוך שלא צלח והצדדים לא הגיעו כדי הסכם. בחודש
14 11/23 הגישה המשיבה לבית משפט קמא תביעה רכושית, ולסעד הצהרתי לפי חוק יחסי
15 ממון בין בני זוג, התש"לג – 1973.
16
17 4. במשך שנים רבות, נרשמה המשיבה כעובדת של החברה והונפקו עבורה תלושי שכר. בחודש
18 2/2025, כשנתיים וחצי לאחר שהוגש הליך יישוב הסכסוך (06/2022), זומנה המשיבה
19 לשימוע, וכחודש לאחר מכן, פוטרה מעבודתה בחברה.
20
21 5. בחודש 11/2025, קצין הרכב של החברה, נטל את הרכב לטיפול תקופתי (כטענת המבקש)
22 והמבקש נתן הוראה לא להחזירו למשיבה. ביום 30/11/2025 הגישה המשיבה לבית משפט
23 קמא בקשה בהולה למתן צו עשה זמני להשבת הרכב לידיה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

- 1
- 2 בית משפט קמא נעתר לבקשה, קיבל את טענת המשיבה לעניין הסמכות העניינית וקבע כי
- 3 עילת הסכסוך בין הצדדים בנוגע לרכב מקורה בסכסוך המשפחתי ביניהם, בפרט, כאשר
- 4 הרכב רשום במשרד הרישוי על שמה של המשיבה ולא על שם החברה. עוד נקבע, כי
- 5 ההכרעה בסעד הזמני בעניין הרכב, אינה מצויה בסמכותו הייחודית של בית הדין לעבודה,
- 6 להבדיל מההכרעה בשאלת קיום יחסי עובד מעביד שהיא מצויה אך ורק בסמכותו של בית
- 7 הדין לעבודה, וזאת גם אם עניין הרכב מהווה אינדיקציה או מבחן עזר לבחינת יחס זה.
- 8 עוד נקבע, כי ככל ויש ממש בטענות המבקש כי הסמכות נתונה לבית הדין האזורי לעבודה,
- 9 אזי לא ברור אם כן, מדוע המבקש או החברה לא טרחו לנקוט בהליך המתאים לשם החזרת
- 10 הרכב בפני הערכאה הדיונית המוסמכת, שהיא לשיטתם בית הדין לעבודה. יתרה מזו, ציין
- 11 בית משפט קמא, כי פרק הזמן שחלף מאז פיתורי המשיבה מבלי שנקט הליך מתאים
- 12 כלשהו, מחזק את המסקנה אליה הגיע, הן בעניין הסמכות העניינית והן בעניין קבלת
- 13 הבקשה.
- 14
- 15 .7 כמו כן, בית משפט קמא קיבל את טענת המשיבה לפיה הטיעון המבוסס על האישיות
- 16 המשפטית הנפרדת של החברה הוא מלאכותי ומאולץ. נקבע כי, אומנם המבקש הוא הרוח
- 17 הפעילה והחיה מאחורי הפעילות של החברה והוא השחקן המרכזי בה, עדיין יש לראות
- 18 בחברה כחברה שהיא בבעלות המשפחה הגרעינית – חברה משפחתית. בית משפט קמא
- 19 הציג את הגישה הליברלית של בית המשפט לענייני משפחה בכל הנוגע לעיקרון הרמת
- 20 המסך בחברות משפחתיות, וציין כי על פי גישה זו, במקרה של חברת מעטים שבשליטת
- 21 משפחה אחת, יש לראות בפעילות בעלי החברה את מעשה החברה עצמה, וכי אין אישיותה
- 22 המשפטית של החברה משמשת כמסך או כמחיצה בינה לבין בעליה. מכאן, נדחתה טענת
- 23 המבקש להעדר יריבות.
- 24
- 25 .8 לעניין סיווגו של הרכב כרכב של החברה, קבע בית משפט קמא כי המבקש לא עמד בנטל
- 26 הבאת הראיות ובנטל השכנוע המוטל עליו ברמה הלכאורית בה התקיים דיון בבקשה לסעד
- 27 זמני. בית משפט קמא ציין, כי אומנם הרכב קיבל ביטוי בדוחות החברה וגולם בשכר
- 28 המשיבה, אך עדיין אין להתעלם מהגבולות העמומים בין ניהול החברה שבה המבקש
- 29 משמש כבעל כל התפקידים לבין ניהול החיים הפרטיים, המשפחתיים והיומיומיים של
- 30 הצדדים, וקבע כי עמימות זו דווקא מחזקת את עמדת המשיבה.
- 31
- 32 .9 עוד נקבע, כי מעדות המבקש עלה, שלא נערך חוזה עבודה בין החברה לבין המשיבה, כך
- 33 שבית משפט קמא לא מצא כל תימוכין לעמדת המבקש בעניין העמדת הרכב לצרכי עבודה
- 34 בלבד.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

- 1
- 2 יתרה מזו, נקבע כי שיקולים בענייני המיסוי והכדאיות של החברה לרבות עניינים הנוגעים
- 3 לאופן רכישת הרכבים והדיווח עליהם, אין בהם כדי לסתור לבדם את משקל הרישום
- 4 במשרד הרישוי. בית משפט קמא ציין, כי לא השתכנע שהחזרת הרכב למשיבה לאחר טיפול
- 5 בהתאם להחלטה שיפוטית בבחינת החזרת המצב לקדמותו, היא אירוע מס המטיל על
- 6 החברה חבות במס דיבידנד בשיעור של מאות אלפי שקלים. נקבע כי ברמה הלכאורית
- 7 הוצגה תשתית המאפשרת לקבוע כי מלכתחילה הרכב ניתן למשיבה במתנה ליום הולדתה
- 8 ביום הולדתה, כאשר רישומו בספרי החברה הוא עוד נדבך בשימוש שעושה החברה
- 9 המשפחתית בחברה לשם ניהול העניינים הכלכליים של בני המשפחה הגרעינית ומתוך
- 10 מטרה לחסוך בעלויות בהיבטים שונים.
- 11
- 12 עוד ציין בית משפט קמא כי אומנם בהחלטתו מיום 15/05/2024, דחה את בקשת המשיבה
- 13 לצרף את החברה להליך - תוך שהבהיר כי ישקול מחדש בקשה זו לאחר קיום ישיבת קדם
- 14 משפט - קבע כי המחלוקת של אי נקיטת הליך מתאים, אינה פועלת לרעת המשיבה אלא לרעת
- 15 המבקש שעליו מוטל הנטל לסתור את חזקת הרישום. עוד נקבע כי בנסיבות העניין,
- 16 המבקש שהוא בעל השליטה בחברה, לא הוכיח קיומו של קושי או מניעה מצדו לפנות
- 17 לחברה על מנת לברר מדוע לא מצאה לנכון לדרוש בבית הדין לעבודה את השבת מלוא
- 18 זכויותיה ונכסיה מהמשיבה, בהיותה עובדת שפוטה.
- 19
- 20 לבסוף, קבע בית משפט קמא, כי מאזן הנוחות נוטה לטובת המשיבה, כאשר לא עלה בידי
- 21 המבקש להצביע על נזק כלשהו, וכי לכל היותר מדובר בנזק כספי בדמות עלות הטיפול
- 22 ברכב, אותו אפשר יהיה לקחת בחשבון במסגרת איזון המשאבים הכולל. זאת להבדיל
- 23 מהנזק שעלול להיגרם למשיבה, אשר נהגה לעשות שימוש ברכב לצרכיה הפרטיים בשנים
- 24 האחרונות והמשיכה את אותו שימוש גם בחודשים שחלפו מאז פוטרה מהחברה. יתרה
- 25 מזו, קבע בית משפט קמא, כי ממילא המבקש או החברה אינם יכולים לעשות כל פעולה
- 26 המשנה את הבעלות הרשומה ברכב ללא קבלת הסכמת המשיבה וזאת נוכח רישומה כבעלת
- 27 הרכב במשרד הרישוי, ועל כן אין כל טעם בהשאת הרכב אצל המבקש או החברה.
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32 טענות הצדדים בבקשת רשות הערעור
- 33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

- 1 המבקש מיאן להשלים עם החלטת בית משפט קמא והגיש בקשת רשות ערעור על ההחלטה
2 האמורה ובקשה דחופה לעיכוב ביצוע ההחלטה, אשר התקבלה וניתנה הוראה המורה על
3 עיכוב הביצוע.
4
- 5 המבקש טען, כי טעה בית משפט קמא משנתן צו עשה זמני, מקום בו הוא נעדר סמכות
6 עניינית לדון בהליך נשוא הבקשה ומקום בו הסמכות העניינית מסורה לבית הדין לעבודה.
7 לטענתו, לאורך כל ההליך המשפטי, שאומתו בתצהיר, טענה המשיבה כי היא עובדת
8 החברה ואף צירפה מיוזמתה תלושי שכר שלה, בהם מגולם שווי שימוש ברכב. לטענת
9 המבקש, המשיבה מנועה כיום, מכוח דיני המניעות מלטעון כי בין החברה לבינה לא
10 התקיימו יחסי עובד-מעביד ובית משפט קמא טעה שלא קבע מניעות של המבקשת כאמור.
11 עוד טען המבקש, כי בית משפט קמא פעל בצורה בלתי ברורה בעליל עת החרה החזיק אחר
12 הפלוגתא שהכריע בהחלטתו מיום 23/06/2025 ואשר קבעה כי הסמכות לדון ביחסי עובד-
13 מעביד לרבות הנלוות להם, מצויה בסמכות בית הדין לעבודה. לעמדת המבקש, אכן
14 הסמכות לדון ביחסי העבודה מסורה לבית הדין לעבודה, אולם גם בנלוות, לרבות רכב
15 החברה, וקביעת בית משפט קמא לפיה יש לו סמכות לדון בעניין הרכב, למרות שאין לו
16 סמכות לדון ביחסי עובד-מעביד, נוגדת את פסיקותיו, ויכולה בקלות ליצור החלטות
17 סותרות של בית הדין לעבודה ושל בית המשפט למשפחה- כדי אותו עניין.
18
- 19 עוד טען המבקש, כי מדובר ברכב שהוזמן ושולם במלואו על ידי החברה;
20 שהקבלה/חשבונית עבור רכישתו הנה רק על שם החברה; נרשם ומדווח כל השנים מאז
21 רכישתו בדוחות החברה; מוכר במס; מגולם בתלושי שכרה של המשיבה; כל השנים מטופל
22 על ידי החברה כך שכל הוצאותיו, רישיונותיו, טיפוליו, ביטוחיו משולמים בלעדית על ידי
23 החברה. לטענת המבקש די בראיות אלו כדי לבסס את זכות הבעלות של החברה ברכב,
24 והמחייב את צירופה של החברה כצד להליך, שעה שהיא עלולה להיפגע מההחלטה. המבקש
25 טען כי לא הוגשה על ידי המשיבה כל בקשה לצירוף החברה להליך וכי ממילא לא ניתנה
26 כל החלטה המורה על הצירוף כאמור, באופן בו כל ההליך קמא התנהל כאשר החברה אינה
27 צד ובאופן בו בסופו של יום קניינה נפגע. לעמדת המבקש, חובה הייתה על המשיבה להגיש
28 בקשה לצירוף החברה כצד לבקשה ולחילופין שומה היה על בית משפט קמא לפעול לצירוף
29 החברה מיוזמתו.
30
- 31 המבקש טען, כי בית משפט קמא בחר לעקוף את עיקרון האישיות המשפטית הנפרדת של
32 החברה, לפיו הדין מתיר הקמת חברה בע"מ – כאשר הקמת החברה יוצרת הפרדה בין בעלי
33 המניות לבין החברה, באופן שכל אחד מהם נתפש כאישיות משפטית נפרדת ובעלת מערך
34 חובות/זכויות נפרד משל האחר. יתרה מזו, טען המבקש כי עיקרון זה מוכר למשיבה, אשר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

- 1 בהיותה מודעת לו, כבר עשתה ניסיון בעניין זה בעבר והגישה בקשה לצירוף החברה. עוד
 2 טען המבקש, כי טעה בית משפט קמא עת התעלם מדברי שני הצדדים על החובה וההכרח
 3 לצרף את החברה להליך ופשוט קבע כי בשים לב כי מדובר על חברה משפחתית – חברת
 4 מעטים, הרי שיש לראות "בפעולות בעלי החברה את מעשי החברה עצמה". לעמדת
 5 המבקש, בית משפט קמא "הרים מסך" מבלי שנתבקש להרים מסך, קבע כי הוא עושה
 6 זאת בשל היותה של החברה חברה משפחתית, כי חברות משפחתיות לא מצרפים וכי ניתן
 7 לעקוף את חובת הפרוצדורת הצירוף הקבועה בדין. יתרה מזו, טען המבקש כי בית משפט
 8 קמא מודע לכשל הבא לידי ביטוי בהחלטתו וקבע בסעיף 22 סיפא: **"נוכח העמדות שהציגו**
 9 **הצדדים במסגרת הליך זה, מוצע כי בא כוח הצדדים יבואו בדברים לגבי האפשרות כי**
 10 **לפחות החברה תצורף כצד להליך בהסכמה"**, אולם לטענת המבקש, אם אין הפרדה בין
 11 בעלי המניות לבין החברה כפי שקבע בית משפט קמא, לא ברור למה המליץ כאמור, הרי
 12 לכאורה, אין צורך בכך.
 13
- 14 17. לטענת המבקש, שלושה טעמים חלופיים המחייבים את צירוף החברה כצד להליך: לשם
 15 הכרעה שלמה ויעילה בכל השאלות הכרוכות בסוגיה; ההחלטה צריכה לחייב את החברה
 16 ישירות ולא ליתן הוראות למבקש להפעיל את סמכויותיו כאורגן של החברה – כלפי
 17 החברה; מקום בו עשויה זכותה להיפגע אלמלא הצירוף. המבקש טען כי ההליך קמא נוע
 18 בפגם מהותי של אי צירוף מכוון ומחושב של צד מחויב להליך, אי מתן זכות טיעון וזכות
 19 גישה לערכאות לאותו צד, מקום בו קניינו נפגע, כאשר מדובר בפגיעה היורדת לשורשו של
 20 עניין המחייבת את ביטול ההחלטה.
 21
- 22 18. לעניין מאזן הנוחות, טען המבקש, כי מסקנת בית משפט קמא, לפיה לא ייגרם כל נזק
 23 לחברה, אינה מבוססת, כאשר מדובר בטעות מהותית וזאת בשים לב כי העברת הרכב
 24 מהווה פגיעה בקניינה של החברה, כמו גם אירוע מס כבד. לטענת המבקש, מקום בו מודה
 25 העובדת כי פוטרה ואינה עובדת של החברה, לא יכולה החברה להעניק זכות שימוש ברכב
 26 למי שאינו עובד החברה; פיטורי המשיבה משפיע ומשנה את מערך הזכויות בנוגע לרכב
 27 החברה והשימוש בו; מדובר באירוע מס, באופן בו מחייב העניין תשלום מס על הדיביזנד
 28 בשיעור של 35% משווי הרכב, ולכן לעמדתו, ובניגוד לקביעת בית משפט קמא, מאזן
 29 הנוחות נוטה לטובת החברה.
 30
- 31 19. מנגד, טענה המשיבה כי הלכה מושרשת היא כי ערכאת הערעור לא תתערב בהחלטות
 32 הנוגעות למתן סעדים זמניים, אלא במקרים חריגים בהם נפלה טעות משפטית מהותית,
 33 או כאשר ההחלטה חורגת באופן קיצוני ממתחם הסבירות. עוד טענה המשיבה, כי היקף
 34 הביקורת וההתערבות של ערכאת הערעור בכל הנוגע לממצאים עובדתיים של הערכאה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

- 1 הדיונית, אשר התרשמה באופן בלתי אמצעי מהעדים וממהימנותם, מצומצמת ושמורה
 2 למקרים חריגים בלבד. לטענתה, אין בטענות המבקש כדי להראות כי נפלה טעות כלשהי
 3 בהחלטת בית משפט קמא והמבקש לא הצביע על טעם כלשהו המצריך את התערבות בית
 4 משפט זה.
 5
- 6 20. המשיבה טענה, כי הבקשה דנן הינה בקשת סרק אשר הוגשה בחוסר תום לב וללא כלעילה
 7 שבדין. לטענתה, המבקש לא השלים עם ההחלטה נשוא בקשת רשות הערעור, ובמסגרת
 8 ניסיונותיו להתיש את המשיבה באמצעות האמצעים הכספיים האזרחיים העומדים
 9 לרשותו, הגיש את הבקשה האמורה, אשר נדונה והוכרעה על ידי בית משפט קמא לאחר
 10 שהונחו בפניו טענות הצדדים, נשמעו בפניו ראיות הצדדים וכן סיכומי טענות בעל פה
 11 ובכתב.
 12
- 13 21. אשר לטענת המבקש להעדר סמכות עניינית, טענה המשיבה, כי לפי חוק בית המשפט
 14 לענייני משפחה, התשנ"ה-1995 (להלן: "חוק בית המשפט לענייני משפחה"), בית משפט
 15 לענייני משפחה קונה סמכות כאמור בהתקיים שני תנאים: האחד, התובענה האזרחית
 16 תוגש על ידי אדם כנגד בן משפחתו, והשני, עילתה של התובענה הינה סכסוך בתוך
 17 המשפחה. לטענת המשיבה, הסכסוך המשפחתי הוא זה שעומד בלב העניין כאשר עסקינן
 18 בחברה משפחתית והסיבה היחידה לכך שהרכב נלקח ממנה, הוא הסכסוך המשפחתי בינה
 19 לבין המבקש. עוד טענה המשיבה, כי בית משפט קמא קבע כי מקור המחלוקת שבין
 20 הצדדים הינה בשל הסכסוך המשפחתי, קביעה עובדתית שאין זו מדרכה של ערכאת
 21 הערעור להתערב בה.
 22
- 23 22. עוד טענה המשיבה, כי לא מדובר בעילה הנוגעת לדיני "עבודה" - הרי המשיבה מעולם לא
 24 עבדה בחברה והדבר אף עלה חד משמעית מעדות המבקש. לטענתה, המבקש ציין כי בני
 25 המשפחה עושים שימוש אישי ברכבים הנקנים בכספי החברה; המבקש לא ידע לספק
 26 הסבר מניח את הדעת כיצד עובדת שמרוויחה כ- 10,000 ₪ לחודש מקבלת רכב שנרכש
 27 מהחברה בסך 813,000 ₪; המבקש הודה, כי על שם בני משפחה אחרים רשומים רכבי
 28 יוקרה מטעם החברה; המבקש הודיע כי אין ולא היה כל הסכם עבודה בין המשיבה לבין
 29 החברה; בכתבי טענותיו, הצהיר המבקש כי המשיבה לא עבדה בחברה. מעבר לכל אלה,
 30 טענה המשיבה כי במסגרת דיון בבקשה שהגישה לפסיקת מזונות זמניים, נחקרה היא,
 31 ובכל הנוגע לסוגיית "עבודתה" בחברה, עדותה לא נסתרה ואף המבקש חיזק אותה כאשר
 32 ציין כי המשיבה "מקבלת משכורת אבל לא עובדת...".
 33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

23. המשיבה טענה, כי נטילת הרכב פוגעת בחופש התנועה שלה, בעוד המבקש מתנייד ברכבים אולטרא-יוקרתיים, אשר נרכשו באמצעות כספי החברות המשפחתיות שבבעלות משותפת. לטענתה, עדות המבקש בפני בית משפט קמא, כאילו המשיבה עבדה בחברה, הינה עדות שקר ועל כן חלה בענייננו החזקה לפיה בעל דין המשקר בעניין אחד בעדותו, מוחזק כאילו כל עדותו כוזבת.
24. המשיבה טענה, כי משיכת "שכרה" כעובדת וזקיפת שווי הרכב בתלושי השכר שנרשמו על שמה, לא הייתה בגין "שכר עבודה", אלא כמשיכה של התא המשפחתי כולו מהחברה המשותפת. לטענתה, מדובר בשיקולי מס, שכן המס השולי של המשיבה, אפשר למבקש משיכות בסך הנקוב בתלוש, תוך תשלום מס בסכום נמוך.
25. המשיבה טענה, כי "שלילת" הרכב, נעשתה תוך שימוש פסול בכוח הזרוע ועובדת שליטת המבקש בחברה המשפחתית, באופן העולה כדי אלימות כלכלית והיתרון המובנה שמצוי בידיו כגבר בתא משפחתי בחברה לה משתייכת המשפחה. לטענתה, הרכב רשום במשרד הרישוי על שמה והיא עשתה בו שימוש בלעדי במשך כל השנים וזאת במנותק מהיותה "עובדת" בחברה.
26. עוד טענה המשיבה, כי לו אכן סבר המבקש כי הרכב ניתן למשיבה במסגרת אותם "יחסי עבודה" (מוכחשים), היה עליו לנקוט בהליך המשפטי המתאים ובעיתוי המתאים. מאחר שלא עשה כן, ולא נקט בהליך משפטי בערכאה "המוסמכת" לשיטתו, משמע כי הוא בעצמו סבר כי בית משפט קמא הוא האינסטנציה המוסמכת לדון בסוגיה דנא, לא בית דין לעבודה ולא כל ערכאה אחרת.
27. המשיבה טענה, כי אין סתירה בקביעות בית משפט קמא לעניין הסמכות העניינית, והמבקש הציג את הדברים בצורה מסולפת. לטענתה, בית משפט קמא אכן קבע כי הוא בעל הסמכות לדון בסוגיית הרכב שכן עילת הסכסוך בקשר לרכב, מקורה בסכסוך משפחתי שבין הצדדים, כאשר בית המשפט לענייני משפחה נדרש להכריע לא אחת באיזון משאבים ובסעדים זמניים גם בנכסים שאינם נכסים משפחתיים "טהורים", אלא גם בנכסים עסקיים הכלולים בחברה המשפחתית. לעמדתה, אין האמור בא סתירה לקביעה שניתנה בגדרי ההחלטה ולפיה, שאלת עצם קיומם של יחסי עבודה (כן או לא), מצויה בגדרי סמכותו של בית הדין לעבודה.
28. עוד טענה המשיבה, כי בצדק נדחתה טענת העדר היריבות ואי-צירוף החברה כצד להליך, טענה המהווה שינוי מטענותיו הקודמות ואף עומדת בסתירה להן, והן נטענות כל פעם

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

- 1 בהתאם לאינטרס שהמבקש מעוניין לקדם. לטענת המשיבה מדובר בחוסר תום לב משותף,
 2 שהרי המבקש הוא זה אשר התנגד נחרצות לבקשה שהמשיבה הגישה בעבר, לצירוף
 3 החברות המשפחתיות להליך המתנהל בבית משפט קמא וטען בין היתר, כי צירוף החברות
 4 להליך יפגע בשמן הטוב ובדירוג האשראי שלהן. יתרה מזו, טענה המשיבה כי בהחלטתו
 5 מיום 15/05/2024, בבקשת המשיבה לצירוף החברות, קבע בית משפט קמא כי בשלב זה
 6 לא נמצא הצדק לצרף את החברות להליך, והותיר מקום לבחון את הבקשה מחדש.
 7 לטענתה, המבקש לא ניצל את ההזדמנות, ובחר שלא להגיש בקשה לצירוף החברות, ועל
 8 כן הוא מושתק מלטעון כנגד אי-צירוף החברות המשפחתיות להליך. עוד הדגישה המשיבה,
 9 כי גם לאחר הגשת בקשת המשיבה להשבת רכבה, המבקש לא חזר בו מהתנגדותו לצירוף
 10 החברה והוא (או החברה) לא עתרו בכל בקשה לצירופה של החברה/לצירוף עמדה מטעמה
 11 של החברה, והסתפקו בהגשת התגובות והטיעון באמצעות המבקש שהינו כאמור ה"פנים"
 12 של החברה והשולט בכל הנוגע אליה. בהקשר זה, טענה המשיבה, כי על אף העובדה
 13 שהמבקש מלין על אי-צירופה של החברה להליך ושמירה על זכויות החברה כ"ישות
 14 משפטית נפרדת", הרי שהלכה למעשה, עיון בבקשת רשות הערעור נשוא הליך זה, מלמד
 15 כי כל כולה של הבקשה "נסמכת" על טענותיו של המבקש בדבר "זכויותיה" (כביכול) של
 16 החברה (שלכאורה אינה צד להליך) וגם מטעם זה דין בקשתו להידחות.
 17
- 18 עוד טענה המשיבה, כי לעניין הרמת מסך ההתאגדות מעל החברה, עסקין בחברות .29
 19 משפחתיות, לגביהן קיימת גישה גמישה מצד בתי המשפט לענייני משפחה, בכל הנוגע
 20 לעקרון האישיות המשפטית הנפרדת של החברה. על פי גישה זו, מנעד הנסיבות להרמת
 21 מסך בכל הנוגע לחברה משפחתית, הינו רחב יותר ויש לראות בפעילות בעלי החברה את
 22 מעשה החברה עצמה. יתרה מזו, המבקש בעצמו יצר ערבוביה בינו לבין החברות
 23 המשפחתיות, כאשר התא המשפחתי כולו התפרנס מהחברות והמבקש הוא זה אשר
 24 בהתנהלותו שלו "הרים" את מסך ההתאגדות ולמעשה ביטל אותו לחלוטין.
 25
- 26 לבסוף, טענה המשיבה, כי המבקש לא עמד בתנאי סעיף 52 (לחוק בתי המשפט [נוסח .30
 27 משולב] התשמ"ד-1984, הקובע כי רשות ערעור תינתן "אם שוכנע בית המשפט כי אם
 28 הערעור על החלטה יידון במסגרת הערעור על פסק הדין ולא באופן מיידי, יהיה בכך כדי
 29 להשפיע באופן ממשי על זכויות הצדדים או שעלול להיגרם לצד להליך נזק של ממש, או
 30 שעלול להתנהל הליך מיותר או בדרך שגויה". יתרה מזו, טענה המשיבה, כי הנזק שנגרם
 31 לה עת נלקח ממנה הרכב ששימש אותה מספר שנים, הוא נזק עצום, שכן כיום אין לה רכב
 32 לנסוע בו, ואין ברשותה כסף לרכוש רכב עת המבקש שולט באופן בלעדי בכל המשאבים של
 33 המשפחה, בעוד שהוא עצמו נוהג ברכבי יוקרה. לכן לטענתה, ברור כי מאזן הנוחות נוטה
 34 במובהק לטובתה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

1

2

3

דין והכרעה

4 .31 בהתאם לסמכותי לפי תקנה 138(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, החלטתי לדון בבקשת הרשות לערער כאילו ניתנה רשות והוגש הערעור על-פי הרשות שניתנה. עיינתי בטענות הצדדים, שקלתי את נימוקיהם, בחנתי שוב את החלטת בית משפט קמא ובסופו של דבר באתי לכלל מסקנה כי דין הערעור שהגיש המבקש להידחות, הכל כמפורט להלן.

8

9

10 .32 הלכה ידועה היא כי לערכאה הדיונית מסור שיקול דעת רחב בכל הנוגע למתן סעדים זמניים. ערכאת הערעור לא תטה להתערב בהחלטות אלו, אלא במקרים חריגים שבהם ההחלטה מנוגדת לדין או גורמת לעיוות דין חמור. ראה: רע"א 5072/00 איזי יוגב תעשיות בע"מ נ' מסגריית האחים אבו בע"מ, פ"ד נה(2) 307; רע"א 6368/17 יהושע וייליאם מייזלס נ' חיים אלעזר סמט (01/11/17); רע"א (מחוזי י-ם) 48327-09-17 עמותת א.ל.ע.ד אלעיר דוד נ' ערפאת קראעין (28/01/18); רע"א 8415/07 חברת אנדי סי. יצרני תכשיטים בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ, (24/10/2007); רע"א 3569/10 אלו עוז בע"מ נ' קליל תעשיות בע"מ, (28/06/2010) רע"א 3851/11 נדב נ' לוי, סעי' 4 (07/06/2011); רע"א 1378/23 מלייב נ' סייקל כלכלה מעגלית למכלי משקה בע"מ, סעי' 9 (02/04/2023). כב' השופטת (כתוארה אז) א. חיות ב-רע"א 8055/08 ניו ג'ינס בע"מ ואח' נ' רנואר אופנה ייצור ושיווק (1993) בע"מ ואח' (02/04/2009) קבעה כי:

21

22

23

24

25

26

27

28

"ככלל, אין ערכאת הערעור נוהגת להתערב בהחלטות ביניים של הערכאה הדיונית הנוגעות לסעדים זמניים. הטעם לכך הוא כי לערכאה הדיונית שיקול דעת רחב בעניינים אלה, בין היתר, משום שהיא זו אשר בפניה מונחים התצהירים ונחקרים המצהירים מטעם הצדדים דבר המאפשר התרשמות ישירה ובלתי אמצעית מן הראיות הצריכות לשלב הביניים...".

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

33 . באשר לשיקולים אותם נדרש בית המשפט לשקול בבואו ליתן החלטה בבקשה למתן סעד זמני, נקבע כבר ע"י בית המשפט העליון בפסיקה שדנה בתקנות סדר הדין האזרחי הקודמות (רע"א 9213/12 רשת נגה בע"מ נ' ישראל 10 – שירותי הערוץ החדש בע"מ ואח' (20/1/2013), פסקה 29)) כי:

"המסגרת הנורמטיבית למתן סעד זמני קבועה בתקנה 362 לתקנות. כידוע, בית המשפט רשאי ליתן את הסעד המבוקש אם שוכנע, על בסיס ראיות מהימנות לכאורה, בקיומה של עילת תביעה. כמו כן, על בית המשפט להביא בחשבון את מאזן הנוחות, קרי: הנזק שייגרם למבקש אם לא ינתן הסעד הזמני, לעומת הנזק שייגרם למשיב או

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

- 1 לאדם אחר אם ינתן הסעד הזמני. כמו כן, על בית המשפט לבחון
2 במסגרת הבקשה למתן סעדים זמניים את ניקיון הכפיים של הצדדים,
3 וכן את סוג הסעד, היקפו ותנאיו".
4
- 5 .34 לאור העקרונות לעיל, נדרש בית המשפט לבחון את "סיכויי התביעה" ואת "מאזן
6 הנוחות", וכפי שנקבע בפסיקה ב- רע"א 3533/09 נציגות הבית המשותף נ' ירון עיון
7 (1/9/2009), פסקה 7:
8
- 9 " ... בין התנאים מתקיים יחס המוכר כ"מקבילית כוחות" – ככל שביט
10 המשפט יתרשם כי סיכוייו של מבקש הסעד לזכות בתביעתו גבוהים,
11 יקל עימו בדרישת מאזן הנוחות, ולהיפך... עם זאת, על המבקש לעמוד
12 ברף מינימלי בנוגע לכל אחד מן התנאים בנפרד, שאם לא כן, לא יהיה
13 מקום למתן סעד זמני....".
14
- 15 .35 אשר לסיכויי התביעה של מבקש הסעד הזמני, בחלק מהפסיקה נקבע כי הרף הנדרש
16 מהמבקש בשלב זה איננו גבוה, דהיינו המבקש אינו צריך להצביע על כך שקיים סיכוי גבוה
17 כי תביעתו תתקבל, אלא די בכך "שעלה בידי מבקש הסעד הזמני להציג עילה לכאורה
18 ולהראות כי תביעתו אינה משוללת יסוד" [רע"א 6934/10 כספי תעופה בע"מ נ' JSC
19 Aeroavit airlines (28.10.10), בפסקה 8]. כן נקבע כי: "באשר לקיומה לכאורה של עילת
20 תביעה, די בכך שבית המשפט ישתכנע כי התובענה מעלה לכאורה שאלה רצינית ואיננה
21 בגדר תביעת סרק על פניה" (רע"א 7076/17 פלוני נ' פלוני (22.10.17), פסקה 14). עם זאת
22 בפסיקה אחרת נקבע לא אחת כי "כידוע, על המבקש סעד זמני להוכיח כי סיכויי תביעתו
23 להתקבל טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו" (רע"א 2407/19 ישראל זיו נ' בנק לאומי
24 לישראל (14.5.19) פסקה 13, וכן ראו רע"א 2553/20 ירון אביב נ' סמדג'ה עמיחי
25 (7.6.20), פסקה 19).
26
- 27 .36 בכל הנוגע לרמת ניתוח הראיות הנדרשת מבית המשפט בשלב הדיון בסעד הזמני נקבע כי:
28
- 29 "אין הוא חייב לבדוק את מכלול הראיות כאילו עמד להכריע בעניין
30 סופית...." (רע"א 342/83 גילו גלזמן נ' אספירה גלזמן, פ"ד לח(4) 105).
31
- 32 כן נקבע כי:
33
- 34 "בקשה לסעד זמני נחתכת לפי טענות וראיות לכאורה, ולעולם חייב
35 השופט המקיים דיון בה להימנע במחשבה ובניסוח מקביעות
36 מוחלטות, המתיימרות להכריע את גורל המשפט". (רע"א 160/89 קוטו
37 שירותי מזון בע"מ נ' משכנות ים הרצליה, בע"מ פ"ד מג(1) 579, 582).
38
- 39 עוד נקבע כי:

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

- 1 "בחינת סיכויי ההליך נעשית כמובן באופן לכאורי, מבלי לקבוע בדבר
2 ממצאים סופיים. בדונו בתובענה העיקרית רשאי בית המשפט להגיע
3 למסקנות עובדתיות ומשפטיות שונות מאלה שהובאו בהחלטה לסעד
4 זמני" (רע"א 8716/15 אמיליו מימון נ' דוד רייטר (28.12.15), פסקה 23).
- 5
- 6 דומה כי פרק ט"ו, לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, המסדיר את הדין באשר להכרעה
7 בסוגית סעדים זמניים, לא שינה מהמצב המשפטי שקדם לתקנות אלה.
8
- 9 תקנה 94 קובעת את מטרת הסעד, בזו הלשון:
- 10 "מטרת הסעד הזמני היא להבטיח זכות לכאורה במהלך ההליך המשפטי ואת
11 קיומו התקין והיעיל של ההליך או את ביצועו הראוי של פסק הדין".
- 12 בהמשך, קובעת תקנה 95(ב), כי
- 13 "הוגשה בקשה למתן סעד זמני במסגרת תביעה, רשאי בית המשפט לתת את
14 הסעד המבוקש, אם שוכנע, על בסיס ראיות מספקות לכאורה בקיומה של עילת
15 תביעה, בקיום התנאים למתן הסעד כאמור בפרק זה ובנחיצות הסעד הזמני
16 לצורך הגשמת המטרה".
- 17 ובהמשך, בתקנה 95(ד) נקבע כך:
- 18 "בהחלטתו אם לתת סעד זמני וכן בקביעת סוג הסעד, היקפו ותנאיו, ישקול בית
19 המשפט, בין השאר, את השיקולים האלה:
- 20 (1) הנזק שעלול להיגרם למבקש אם לא יינתן הסעד הזמני לעומת הנזק שעלול
21 להיגרם למשיב אם יינתן הסעד הזמני, וכן נזק העלול להיגרם לאדם אחר או
22 לעניין ציבורי;
- 23 (2) אם אין סעד אחר שפגיעתו במשיב קלה יותר, המשיג את התכלית שלשמה
24 נועד הסעד הזמני;
- 25 (3) תום לבם של בעלי הדין, הן בקשר לגוף העניין והן בקשר להגשת התביעה
26 ובקשת הסעד הזמני, והאם המבקש לא השתהה יתר על המידה בנסיבות העניין
27 בהגשת כתב התביעה או בהגשת הבקשה לסעד הזמני".
- 28 37. לאחר בחינה, לא שוכנעתי כי המקרה שלפני נמנה על החרגיגים המצדיקים התערבות
29 בהחלטת בית משפט קמא. הכרעתו בבקשה למתן צו עשה זמני, נערכה בהתאם לכל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

- 1 המבחנים שעל הערכאה הדיונית להציב לנגד עיניה, בבואה לבחון האם יש מקום להיעתר
2 לבקשה לסעד זמני. בית משפט קמא בחן לעומקן את הראיות הלכאוריות, והגיע למסקנה
3 מנומקת היטב.
- 4
- 5 38. למעשה, המשיבה הראתה כי עומדת לה עילת תביעה וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתה.
6 בטענות המבקש, אין כדי להצביע על שגה בהחלטת בית משפט קמא, וממילא לא הוכחה
7 טעות המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור.
- 8
- 9 39. למעלה מן הצורך, וחרף התוצאה אליה הגעתי, מצאתי לנכון להתעכב על שאלת הסמכות
10 העניינית וסוגיית העדר היריבות, ולגופו של עניין, על סוגיית הבעלות של הרכב.
11
- 12 40. הנני תמים דעים עם קביעת בית משפט קמא, לפיה הסכסוך בנוגע לרכב אינו מצוי בסמכותו
13 של בית הדין לעבודה. אין המדובר "ביחסי עבודה" או בפיטורים אמיתיים אלא בסכסוך
14 בין בני זוג – המסור לסמכותו העניינית של בית המשפט לענייני משפחה. כידוע, סמכות זו
15 מותנית בהתקיימות שני תנאים מצטברים לפי חוק בית המשפט לענייני משפחה: ראשית,
16 זהות הצדדים: כאשר התובענה נערכת בין "בני משפחה"; שנית, מהות הסכסוך – כאשר
17 עילת התביעה צריכה לנבוע מסכסוך בתוך המשפחה. בפסיקה נקבע, כי די בכך שהסכסוך
18 המשפחתי תרם "תרומה משמעותית" לגיבוש עילת התביעה ואין הכרח כי יהיה הסיבה
19 הבלעדית לה.
- 20
- 21 41. מסקנה זו מקבלת משנה תוקף נוכח עדותו של המבקש בבית משפט קמא, משלא היו בפיו
22 תשובות משכנעות לשאלה מדוע הופסקו יחסי עובד-מעביד (ככל שהתקיימו), ומדוע לא
23 ננקט הליך מתאים ובעיתוי המתאים להשבת הרכב, המהווה נכס של החברה, כפי שנטען
24 על ידו. יתרה מכך, המבקש הודה בעדותו כי המשיבה קיבלה שכר מהחברה כעובדת מן
25 המניין, למרות שלא עבדה בחברה בפועל.
- 26
- 27 42. לעניין אי צירוף החברה להליך, בית משפט קמא קבע בהחלטתו מיום 15/05/2024, בבקשת
28 המשיבה לצירוף החברות, כי בשלב זה לא נמצא הצדק לצרף את החברות להליך, והותר
29 מקום לבחון את הבקשה מחדש. אולם למעשה, המבקש לא ניצל את ההזדמנות, ובחר שלא
30 להגיש בקשה לצירוף החברות. יתרה מזו, כי גם לאחר הגשת בקשת המשיבה להשבת
31 רכבה, המבקש או החברה לא עתרו בכל בקשה לצירופה של החברה או לצירוף עמדה
32 מטעמה של החברה, והסתפקו בהגשת התגובות והטיעון באמצעות המבקש שהינו כאמור
33 ה"פנים" של החברה והשולט בכל הנוגע אליה.
- 34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

- 1 בית משפט קמא נתן את דעתו גם לטענת המבקש בדבר עיקרון האישיות המשפטית
2 הנפרדת, אך קבע כי בנסיבות העניין – בהן המבקש הוא "השחקן המרכזי" בחברה – היה
3 מצופה ממנו לספק הסברים מפורטים ומשכנעים יותר בנוגע לפיטורי המשיבה, וכי חובה
4 זו מקבלת משנה תוקף שעה שמדובר בבת זוגו לשעבר ואם ילדיו. למעשה, צדק בית משפט
5 קמא עת אימץ את הגישה הגמישה הנוהגת בבתי המשפט לענייני משפחה ביחס לחברות
6 משפחתיות. לפי גישה זו, מנעד הנסיבות המצדיק "הרמת מסך" בחברה משפחתית, רחב
7 יותר, שכן לעיתים קרובות משמש העיקרון התאגידי ככסות פורמלית בלבד לצורכי נוחות
8 מס. משכך, נקבע כי גם אם המבקש הוא בעל המניות היחיד, יש לראות בחברה כזו המצויה
9 בבעלות המשפחה הגרעינית, וזאת בשים לב לעדות המבקש עצמו בדבר התנהלות החברה
10 מול בני המשפחה גרעינית במהלך השנים. לאור האמור, קבע בית משפט קמא ובצדק כי:
11 **"מכל מקום, ההליך דנו, אינו אמור לקבוע מסמרות בשאלה האם המבקשת הייתה עובדת**
12 **בחברה אם לא, שכן סמכות זו נתונה לבית הדין לעבודה, שהיא הערכאה המוסמכת לדון**
13 **בשאלת קיומם של יחסי עובד מעביד. די למבקשת בשלב זה בעובדת היות הרכב רשום**
14 **על שמה במשרד הרישוי, שאינה מכריעה בענין הבעלות, אך יש לה משקל בוודאי**
15 **בהכרעה בבקשה לסעד זמני שמטרתה להחזיר המצב לקדמותו לפני ביצוע פעולת נטילת**
16 **הרכב על ידי המשיב או החברה שבבעלותו, לאחר גמר הטיפול ברכב"**.
17
- 18 43. ומעל הכל, וזה העיקר, בכל הנוגע לבעלות על הרכב שהינה לב המחלוקת, הלכה פסוקה
19 היא, כי הגם שרישום הבעלות במשרד הרישוי הוא דקלרטיבי בעיקרו ולא קונסטיטוטבי
20 - כאשר הבעלות המהותית נקבעת על פי מבחנים קניינים, יוצר חזקה מסוימת של בעלות
21 הניתנת לסתירה, כך שהנטל להפרכת הרישום ולהוכחת בעלות אחרת מוטל על הטוען לכך.
22
- 23 44. בענייננו, אין מחלוקת כי המשיבה היא הבעלים הרשום של הרכב, וזאת כפי שעולה מרישיון
24 הרכב. כך גם אין חולק כי זה עמד לרשותה ולשימושה הבלעדי במשך שנים, מאז שנרכש,
25 ומכאן הנטל לסתור את חזקת הרישום מוטל על המבקש. בית משפט קמא קבע, כי המבקש
26 לא עמד בנטל הבאת הראיות ובנטל השכנוע המוטל עליו ברמה הלכאורית, בה מתקיים
27 דיון בבקשה לסעד זמני, וכי למעשה מרבית האינדיקציות הראייתיות שהובאו, פועלות
28 לחובתו בשאלה זו. מסכים אני עם קביעה זו, ועם הקביעה לפיה שיקולים בענייני המיסוי
29 והכדאיות העסקית של החברה, לרבות עניינים הנוגעים לאופן רכישת הרכבים והדיווח
30 עליהם, אין בהם כדי לסתור את משקל הרישום. אומנם הרכב קיבל ביטוי בדוחות החברה
31 וגולם בשכר המשיבה, אך עדיין אין להתעלם מהגבולות העמומים בין ניהול החברה שבה
32 המבקש משמש בעל כל התפקידים, והוא השולט בהתנהלותה, לבין ניהול החיים הפרטיים,
33 המשפחתיים והיומיומיים של הצדדים. הדברים גם משליכים על השאלה האם היה מקום

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

- 1 לצרף את החברה בכל הנוגע לרכב, ותומך במסקנה כי הדבר אינו נדרש לצורך הכרעה בסעד
2 הזמני בעניין הרכב.
3
- 4 יתר על כן, בית משפט קמא עמד על קשיים מהותיים בגרסת המבקש לעניין הרכב, .45
5 המערערים את מהימנותה: ראשית, עיתוי רכישת הרכב - מחקירת הצדדים עלה כי מועד
6 קבלת הרכב חפף ליום הולדתה של המשיבה, עובדה שביט משפט קמא לא השתכנע כי
7 הייתה מקרית; שנית, פרקטיקת הרישום - המבקש עצמו אישר כי נהוג במשפחה לרכוש
8 רכבי חברה ולרשום אותם על שמם הפרטי של בני המשפחה; שלישית, העדר תימוכין -
9 המבקש לא הציג אסמכתאות לביסוס טענותיו (כגון הסכם עבודה) בנוגע לתנאי השימוש
10 ברכב והחזרתו. מעבר לכך, אומנם מדובר בחברה משפחתית בשליטת המבקש, לא הוכחה
11 כל מניעה מצדו להציג מסמכים שיש בהם כדי לתמוך בגרסתו או להפריך את טענות
12 המשיבה. בית משפט קמא ובצדק תהה מדוע המבקש, כבעל תפקיד מרכזי בחברה, לא פעל
13 לברור זכויות המשיבה כעובדת שפוטרה. יתר על כן, תמוהה העובדה כי החברה שבשליטת
14 המבקש, לא יזמה הגשת בקשה, בין אם בפני הערכאה קמא ובין אם בגדרי הליך בבית הדין
15 לעבודה, בו העלתה טענות ודרישת ביחס למבקשת לרבות ביחס לרכב.
16
- 17 נתתי את דעתי גם להיות הסעד שניתן הוא לצו עשה כאשר על בית משפט לנקוט משנה .46
18 זהירות טרם מורה הוא על מתן סעד מסוג זה המופנה למבקש ומחייבו לנקוט פעולה
19 אקטיבית, בשונה מסעדים זמניים שמטרתם לשמר מצב קיים. סעדים מסוג זה יינתנו
20 במקרים חריגים עת נדרשת התערבות בית משפט על מנת למנוע תוצאה קשה ביותר שעה
21 שהעדר התערבות תגרום למבקש הסעד נזק משמעותי. כך הוא המקרה שלפנינו עת שימש
22 הרכב את המשיבה מאז שנרכש, והוצאתו ממנה היא ששינתה את המצב הקיים מזה שנים.
23
- 24 ודוק: לטעמי, אותה אבחנה בין סעד זמני המשמר מצב קיים לעומת סעד זמני של צו עשה,
25 מאבדת מחשיבותה בכל הנוגע להיענות בית משפט לבקשות מסוג אחרון זה בסכסוכי
26 משפחה, עת נדרשת מעורבותו של בית משפט לעניני משפחה כדי להשיב מצב לקדמותו,
27 בעקבות פעולות חד צדדיות או התנהלות כוחנית בהן נקט אחד הצדדים. הדברים אמורים
28 במיוחד בסכסוכים בין בני זוג, בצל פערי כוחות וריכוז המשאבים בידי אחד מהם.
29
- 30 לעניין מאזן הנוחות, ובהמשך לדברים שציינתי לעיל, זה נוטה בבירור לטובת המשיבה.
31 המבקש לא הצביע על נזק ממשי או בלתי הפיך - כל נזק שייגרם לו, וממילא מדובר בנזק
32 כספי גרידא הניתן לפיצוי. מנגד, הנזק למשיבה מאי מתן הצו הוא ודאי ומידי.
33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 64157-12-25 דבאח נ' דבאח

- 1 47. לאור כל האמור, ומשלא נפלה בהחלטת בית משפט קמא שגגה משפטית או עובדתית
 2 המצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור, דין הערעור להידחות.
 3
 4 48. המבקש יישא בהוצאות המשיבה בגין בקשה זו בסך של 7,500 ₪.
 5 המזכירות תעביר את כספי העירבון שהופקד לידי ב"כ המשיבה, עבור המשיבה, בגין
 6 ההוצאות שנפסקו לטובתה.
 7
 8 מותר לפרסום לאחר מחיקת שמות הצדדים והשמטת פרטים מזהים.
 9
 10
 11 ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"ו, 16 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.
 12

 סארי גיוסי, שופט

- 13
 14
 15
 16

גט

OVER

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL

